

пископъ, той въ Котелъ и въ други мѣста училъ дѣцата на Българска книга, когато всичкитѣ други училища били гръцки, и отъ неговитѣ ученици мнозина български патриоти се появиха.

Но дѣятелността на тия родолюбци едва полека-лека хващала мѣсто. Заради това важнитѣ събития, които се случиха на полуостровътъ при края на минжлото и въ началото на сегашното столѣтие, намѣриха България съвсѣмъ непригответена. Отъ 1768 год. Русситѣ и Турцитѣ воюваха помежду си около устието на Дунава, а въ 1774 год. генералъ Каменский пристигна даже до Шуменъ, гдѣто и обсади великий везиръ. Прѣзъ годинитѣ 1788—1792 пакъ имаше война между Русситѣ и Турцитѣ, но тосѣпътъ само въ Влашко.

Подиръ свършването на тая война, въ врѣмето на Султанъ Селима III (1789—1807), който най-напрѣдъ начна да въвежда реформи въ Турция, по сичката държава настана таквось растройство щото чудно е даже какъ можѣ Османското царство да претърпи таквась опасна криза.

На всегждѣ въ областитѣ възстанаха независимитѣ паши, въ Шкодра Махмудъ Бушатлъ, въ Албания, Епиръ и Тесалия Али Паша, въ Видинъ Пазвантоглу, въ Палестина Дезаръ Паша, въ Дамаскъ Абдуллахъ паша, въ Египетъ Мехмедъ Али, а въ Мала Азия различни дере-беове. България стана театъръ на кървави войни между Видинский Пазвантоглу и войскитѣ на високата порта. Освѣнъ това цѣлий полуостровъ а именно българскитѣ земи се напълниха отъ организирани полчища разбойници Кържелии, най-много Турци и Арнаути, които на-